

- fastställa kriterier för att definiera begreppet "allmänintresse".
2. Fastställa förfaranden för kommissionens godkännande av dessa undantag. I förfarandena bör även de berörda aktörerna och allmänheten delta.
- 5.8 När det gäller samordning och samarbete bör man inte bara ta hänsyn till de länder som har ingått internationella avtal, utan även till de tredjeländer som gränsar till våra hav och oceaner för att uppmuntra ett ökat samarbete i syfte att uppnå goda miljöresultat.

Bryssel den 20 april 2006

Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs
ordförande
Anne-Marie SIGMUND

Yttrande från Europeiska ekonomiska och sociala kommittén om "Hanteringen av industriell omvandling i gränsöverskridande områden efter Europeiska unionens utvidgning"

(2006/C 185/05)

Den 20 juli 2005 beslutade det kommande österrikiska ordförandeskapet för Europeiska unionens råd att i enlighet med artikel 262 i EG-fördraget rådfråga Europeiska ekonomiska och sociala kommittén om "Hanteringen av industriell omvandling i gränsöverskridande områden efter Europeiska unionens utvidgning"

Rådgivande utskottet för industriell omvandling, som svarat för kommitténs beredning av ärendet, antog sitt yttrande den 22 mars 2006. Föredragande var **Marian Krzaklewski**.

Vid sin 426:e plenarsession den 20–21 april 2006 (sammanträdet den 21 april) antog Europeiska ekonomiska och sociala kommittén följande yttrande med 69 röster för, 2 röster emot och 5 nedlagda röster.

Del 1. Sammanfattning av EESK:s slutsatser och rekommendationer

Den österrikiska regeringen har framfört en formell begäran om att det rådgivande utskottet (CCMI) skall utarbeta ett yttrande om "Industriell omvandling och EU:s utvidgning: Framtidsutsikter och effekter i de gränsöverskridande regionerna".

Kommittén anser att man under det nya ordförandeskapet bör skapa en väl avgränsad och exakt definition av vad "region" betyder i ett gränsöverskridande och industriellt sammanhang. Man bör behandla de regioner som ligger på gränsen till länder som inte är medlemmar i EU separat och ta hänsyn till om grannlandet är ett kandidatland eller inte.

Man bör svara på frågan om var och hur skiljelinjen går mellan effekterna i regionerna av de förändringar som genomfördes under 1990-talet och de förändringar som skedde inför EU-

5.9 Avslutningsvis reglerar förslaget till direktiv formerna för de berörda parternas och allmänhetens deltagande inom ramen för befintliga nationella system. Dessa ifrågasätts i många länder, i vissa fall på grund av bristande insyn, i andra fall på grund av att behandlingen av förfrågningar tar lång tid eller för att det råder oklarhet avseende de berörda parternas representation osv. Av denna anledning bör kommissionen inrätta ett smidigt och effektivt förfarande i syfte att ta emot klagomål och kritik från de berörda parterna och allmänheten samt handlägga dessa ärenden och säkerställa rätten till information, samråd och medverkan. Kriteriet "i tillämpliga delar" i systemet för godkännande bör som tidigare påpekats strykas.

anslutningen, vilken effekt de gemenskapsinstrument som tillämpades där hade före och efter anslutningen och vilka förseningar som uppstod i tillämpningen av EU:s politik i dessa regioner jämfört med de övriga regionerna.

Kommittén konstaterar att möjligheten för berörda parter i dessa områden att använda medel från EU:s strukturfonder varit och är en mycket viktig och till och med avgörande faktor, som påverkar arbetet med att genomföra och utveckla industripolitiken i de gränsöverskridande regionerna i det utvidgade EU. Dessa fonder måste absolut utnyttjas mer i dessa regioner. En ny möjlighet på detta område är Europaparlamentets och rådets förordning om europeiska grupperingar för gränsöverskridande samarbete (EGGS). Kommittén vill särskilt kraftigt understryka behovet av att involvera de ekonomiska och sociala aktörerna och andra berörda organisationer inom det civila samhället, framför allt utbildningsinstitutioner i EGGS. Det

faktum att det finns sådana juridiska personer skulle öka motivationen till gränsöverskridande samarbete och ge sådana regioner en större delaktighet och vilja att harmonisera bestämmelserna.

Kommittén anser att utvecklingen på arbetsmarknaderna i de berörda regionerna är en faktor som inte får underskattas i samband med den industriella omvandlingen. Liksom tidigare finns det tillfälliga rörlighetshinder för arbetstagare med avseende på gränsöverskridande rörlighet inom EU. Kommittén uppmanar medlemsstaterna att seriöst undersöka om inte övergångsperioderna kan avslutas tidigare. I detta sammanhang förutsätter vi att arbetsmarknadsparterna involveras och rådfrågas på alla berörda nivåer. Bland övriga instrument för att påverka industripolitiken vill kommittén framhäva vikten av att man eventuellt inför den gemensamma konsoliderade bolags-skattebasen (CCCTB).

Kommittén understryker i sitt yttrande vid flera tillfällen att den sociala dialogen och det civila samhällets engagemang har en utomordentligt viktig roll att spela för hanteringen av industripolitiken i regionerna i fråga och även då man vill tillämpa en dynamisk industripolitik och övervinna problemen i de ömsesidiga förbindelserna mellan olika nationaliteter och etniska och kulturella grupper.

Del 2. Argument till stöd för yttrandet

1. Inledning

1.1 Österrikes regering framförde en kort tid innan den tog över EU-ordförandeskapet en formell begäran om att rådgivande utskottet för industriell omvandling (CCMI) skulle utarbeta ett förberedande yttrande om "Industriell omvandling och EU:s utvidgning: Framtidsutsikter och effekter i de gränsöverskridande regionerna". Ett förberedande yttrande läggs per definition fram innan ett förslag läggs fram eller ett politiskt beslut fattas av ett EU-organ.

1.2 Övergången till marknadsekonomi och omställningen till den inre marknaden och EU:s konkurrensbestämmelser har satt i gång en ny dynamik i många regioner i Central- och Östeuropa. De nya medlemsländernas anslutning till EU har i gränsregionerna medfört ett närmande och i många fall återupplivat gamla handels- och affärsband. Denna nya dynamik har dock gett upphov till problem med framför allt arbetsmarknaden och uppenbarast brister i infrastrukturen i gränsområden som samarbetar med varandra.

1.3 För att titta närmare på de industriella förändringarna i det utvidgade EU:s gränsöverskridande regioner och för att skaffa underlag för ett yttrande anordnade CCMI och europeiska centrumet för övervakning av förändringar (EMCC) den 17–18 oktober 2005 "workshops" i Bratislava i gränsregionen

Centroepe. Vid dessa deltog medlemmar av CCMI, företrädare för arbetsmarknadens parter i Österrike, Slovakien och Ungern samt sakkunniga.

2. Allmänna synpunkter – översikt över situationen i de gränsöverskridande regionerna i det utvidgade EU

2.1 I gränsregionerna, som för närvarande utgör cirka 40 % av EU:s totala yta, lever cirka 33 % av EU:s invånare. (1)

2.2 Sedan EKSG-fördraget skrevs under har EU:s gränser genomgått ständiga förändringar. På medellång sikt kommer de att förändras ytterligare. Med tanke på de förändringar som detta medför måste EU löpande uppdatera sin politik rörande gränsregionerna.

2.2.1 De gränsregioner i kandidatländerna som delar en fysisk gräns med EU börjar samarbeta med angränsande yttre regioner i EU redan före anslutningen till EU när de anpassar sin lagstiftning och sitt samhällsekonomiska system.

2.2.2 Ett särfall bland gränserna var "järnridån". En stor del av denna gräns ligger nu innanför EU-25:s gränser. År 1989, 9 år efter Solidaritets revolution 1980, när Berlinmuren föll, fanns det praktiskt taget ingen infrastruktur i de områden som låg i närheten av denna gräns, som delade Europa och länderna i det f.d. östblocket, framför allt inte i s.k. "ingenmansland". Trots att betydande framsteg gjorts med att avhjälpa följderna av de politiska beslut som ledde till detta, är detta problem ännu i dag långt ifrån löst.

2.2.3 Ett annat särfall bland gränserna är Medelhavet. Även om politiken för samarbete mellan EU och länderna i Medelhavsområdet existerat i många år har det på senare tid, om man ser till den internationella situationens utveckling, inte varit någon av Europas huvudprioriteringar.

2.3 Innan de nya länderna anslöt sig till EU fanns det i deras gränsregioner redan en rad gränsöverskridande sammanslutningar (t.ex. euroregionerna), en form av gränsöverskridande samarbete som kommit till stånd genom överenskommelser mellan angränsande gränsregioner. Det ställdes inga krav på att euroregionernas verksamhet skulle fastställas i några avtal mellan ländernas regeringar. De kommunala myndigheterna och övriga berörda parter var fria att själva besluta om denna verksamhet. Samarbetet inom euroregionerna hade som mål att gemensamt lösa problem, oberoende av de politiska gränserna, och att inleda ekonomiskt samarbete på området kommunikation och miljöåtgärder.

2.4 Det praktiska genomförandet av det mellanregionala samarbetet inom EU från 1990-talet och framåt har huvudsakligen skett inom ramen för de olika Interreg-programmen, och EESK har också uppmärksammet ett antal aspekter av detta samarbete i yttranden om det mellanregionala samarbetet, där kommittén byggt vidare på erfarenheterna från områdena vid Medelhavet och Östersjön (2) (3) (4).

(1) A. Zölner, inlägg vid det 216:e sammanträdet i den polska senatens utrikesutskott, Warszawa den 26 oktober 2004.

(2) EGT C 133, 31.5.1995.

(3) EGT C 39, 12.2.1996.

(4) EGT C 39, 12.2.1996.

2.4.1 Genom dessa EESK:s arbeten kan man sluta sig till att det samarbete mellan regionerna som gemenskapen befrämjar kan definieras med avseende på

- a) typ av målområde: region, storstad, lokal enhet under den regionala nivån,
- b) "rumslig" kategori: angränsande eller icke-angränsande regioner (gränsöverskridande eller transnationellt samarbete),
- c) geografiskt område: samarbete inom EU och mellan EU-regioner och grannregioner i länder som inte tillhör gemenskapen,
- d) nivå på samarbetet, t.ex.
 - insamling av gemensamma erfarenheter, inrättande av nät för kunskapsöverföring,
 - fysisk planering,
 - gemensamma projekt för att dra till sig investeringar i infrastruktur och annan utrustning.

2.4.2 Kommittén konstaterar i sina yttranden om Interreg att sambanden mellan de olika samarbetskategorierna under 1990-talet var tämligen selektiva. Samarbetet fungerade t.ex. endast på en del av de nämnda nivåerna och begränsades till vissa "rumsliga" kategorier och geografiska områden.

2.4.3 En viktig insats från EU:s sida i fråga om gränsregionerna i Frankrike, Belgien, Tyskland och Luxemburg, som håller på att genomgå intensiva omstruktureringar, var användningen av sådana omvandlingsmetoder som bidrar till att förhindra att dessa regioner avfolkas och att det i dessa områden uppstår "postindustriella öknar". EKS-fördragets resurser och åtgärder hade ett avgörande inflytande på att denna omstrukturering fick en sådan effekt.

2.5 För närvarande finns det cirka 180 gränsöverskridande sammanslutningar i Europa. De flesta av dessa sammanslutningar är instrument för att jämna ut de negativa följderna av gränsen. I de nya medlemsstaterna finns det 32 euroregioner. Man kan alltså konstatera att de nya EU-medlemmarna är mycket aktiva i sitt stöd till idén om gränsöverskridande samarbete.

2.6 I de flesta av dessa 32 gränsöverskridande områden, som ligger i både de "nya" medlemsstaterna och de "gamla" som gränsar till dem, har man hittills inte vidtagit några initiativ som direkt berör industripolitiken, även om många gemensamma satsningar indirekt berör denna politik.

2.7 Nya initiativ på området industripolitik har som regel vidtagits i de gränsöverskridande regioner som befinner sig i närheten av storstadsområden (t.ex. inom triangeln Wien–Budapest–Bratislava) eller i regioner som på sitt territorium har industriella centra eller en grupp stora städer som dock inte är storstäder (regionen Katowice, Ostrava på gränsen mellan Tjeckien och Polen).

2.7.1 Ett intressant nytt exempel på industriell omvandling är regionen Friuli–Venezia Giulia, på gränsen mellan Italien och Slovenien, där det just före och efter EU-anslutningen ägde rum en uppgång inom tillverkningssektorerna, framför allt inom möbelsektorn.

3. Särskilda kommentarer

3.1 De främsta egenskaperna hos gränsregionerna i det utvidgade EU

3.1.1 De egenskaper hos gränsregioner med en industripolitik i utveckling som tas upp i detta yttrande har framför allt identifierats på grundval av observationer i Centropregionen (?).

3.1.1.1 Denna region innefattar områden i tre av de nya och en av de 15 gamla medlemsstaterna (delstaterna Wien, Niederösterreich och Burgenland i Österrike; regionen Sydmähren i Tjeckien; regionerna Bratislava och Trnava i Slovakien; och distrikten Győr-Moson-Sopron och Vas i Ungern). I denna storregion finns både områden med typiska periferiproblem och ekonomiskt dynamiska, stadsdominerade centralzoner som gränsar till dessa.

3.1.1.2 Under 1990-talet genomgick denna region en intensiv omstrukturering, och till följd av denna började investeringar att strömma in i delar av regionen. Detta ledde också till att arbetsmarknaderna försköts så att åtskilliga, framför allt äldre, arbetstagare slutade sina arbeten och att det senare uppstod en efterfrågan på arbetskraft parallellt med investeringarna – inte alltid på samma ort.

3.1.1.3 EU:s utvidgning har fört samman en mångfald av regionala arbetsmarknader i "fyrnationshörnet" Österrike, Tjeckien, Slovakien och Ungern, en utmanande integrationsuppgift. En flykt av företag och arbetskraft i riktning mot städerna och en bristfällig (transport)infrastruktur är liksom tidigare en belastning på arbetsmarknadens struktur, och det finns en utpräglad lönemässig skevhet mellan Österrike och de nya EU-staterna, samtidigt som prognoser pekar på en brist på utbildad arbetskraft.

3.1.1.4 Man börjar skönja tecken på gränsöverskridande produktionsnät. Utvecklingen av transportinfrastrukturen, som kräver omfattande investeringar, är en faktor som bidragit till detta. Detta har i sin tur lett till att luckor kunnat tätas och att gamla band kunnat återknytas.

3.1.2 De utländska och nationella investeringarna, även från de små och medelstora företagens sida, är en viktig faktor som stimulerat den industriella omvandlingen i dessa regioner. I dessa länder, där man redan före anslutningen skapade s.k. "särskilda ekonomiska områden" eller "industrizoner" har de flesta investeringar attraherats av områden vilkas läge sällan sammanfallit med en gränsöverskridande region (se yttrande EESK CCMI/025). Detta förklarar varför antalet gränsregioner med en ny industripolitik är så litet.

(?) Gemensam workshop CCMI/EMCC, Bratislava, 17–18 oktober 2005; presentationer av Robert Pedersini och Klára Fóti (och andra).

3.1.2.1 Den främsta drivkraften bakom tillväxten har varit investeringar i bestående infrastruktur (*brown-field*) och ny infrastruktur (*green-field*) och företagsomflyttningar. Drivfjädrarna bakom dessa investeringar har bland annat varit identifieringen av nya marknader, skillnader i företagsbeskattning, avsevärda löneskillnader och statligt stöd. Dessa faktorer har varit till stöd för omstruktureringsprocesserna och har bidragit till den ekonomiska tillväxten.

3.1.2.2 De har hjälpt till att rekrytera hög- och medelkvalificerade arbetstagare och lett till att man kunnat sänka kostnaderna för arbete och icke-arbetsrelaterade kostnader. Efterfrågan på maskinoperatörer, montörer, metallarbetare, svetsare, maskiningenjörer och IT-specialister har ökat betydligt – och detta blir förresten alltmer tydligt inom tillverkningssektorerna i hela EU.

3.1.2.3 Dessa åtgärder har lett till att ledningskompetensen ökat, till att det uppstått en politik för mänskliga resurser och till fungerande industriella relationer. De har också gjort det möjligt att erhålla finansiella medel för investeringar och knyta band med leverantörer och kunder.

3.1.2.4 Det är inte bara storföretag från EU som deltagit i investeringarna utan även små och medelstora företag och företag utanför EU. Dessa företag har grupperat sina investeringar i kluster, skapat multiplikatoreffekter, knutit kontakter med lokala företag, inhemska företag och utländska filialer.

3.1.3 En analys av den industriella strukturomvandlingens drag i de regioner som undersökts ger vid handen att man där i allmänhet prövar sig fram steg för steg.

3.1.3.1 Det första steget kännetecknas av arbetskraftsintensiv tillverkning och en tämligen lågkvalificerad arbetskraft. Under nästa steg siktar man däremot på bättre utbildad arbetskraft och tjänster. Om det första steget lyckas börjar man "flytta ut" viss verksamhet utanför företaget, men inom regionen, för att sänka arbetskostnaderna.

3.1.3.2 De strukturella sammanslagningar åt båda hållen – uppåt (utländska företag i och utanför regionen) och nedåt (på lokal nivå) – som skett i syfte att öka konkurrenskraften inom ett nät eller en region har haft stor betydelse för de strukturella förändringarna i samband med denna industriella omvandling.

3.1.3.3 Även metoder behäftade med en större risk har använts (enligt "snöbollsprincipen"), och detta har visat sig skapa starkare band. De "enklaver" som uppstår i de expanderande företagen till följd av denna process har kännetecknats av att det varit lätt att överföra dem till nya företag.

3.1.3.4 Ett allt vanligare fenomen i de gränsöverskridande regionerna också i de nya EU-länderna är att dynamiska investerare träder in i regionens andra utvecklingsfas och skapar nya filialer eller avdelningar av ett företag. Man kan också konstatera att industripolitiken i sådana regioner stimuleras av företagsnät verksamma i ett gränsöverskridande system, ofta med internationella företag med till exempel en gränsöverskridande interaktiv hantering av de mänskliga resurserna.

3.2 Faktorer bakom tillväxten och integrationen i samband med den industriella omvandlingen i de gränsöverskridande regionerna

3.2.1 Inom industripolitiken handlar det om användningen av direkta incitament och om införandet av asymmetrier mellan företagen. Störst problem i samband med denna asymmetri har de företag som involverar små och medelstora företag i sina nätverk.

3.2.1.1 Som Roberto Pedersini beskriver i sin presentation (se fotnot nr 5) kan det inom en nära framtid hända att livslängden för företag förkortas till medellång sikt, men detta kommer utan tvivel att få sociala återverkningar. I samband med detta måste man använda de garantimekanismer som fastställts i den sociala och ekonomiska dialogen.

3.2.2 En utmaning av stor vikt för hela EU:s utveckling och för hela industripolitikens framtid, framför allt i de gränsöverskridande regionerna, är skillnaderna i företagsbeskattning, speciellt på bolagsskatteområdet⁽⁶⁾.

3.2.2.1 Det är utomordentligt viktigt att avgöra huruvida bolagsskatterna bör harmoniseras och hur man bör definiera skattebasen – efter var huvudkontoret är beläget (*Home State Taxation* – HST) eller efter en gemensam skattebas (*Common Corporate Consolidated Tax Base* – CCCTB).

3.2.2.2 HST-systemet skulle innebära att olika rättsliga bestämmelser om fastställande av den beskattningsbara inkomsten inte skulle tillämpas i de gränsöverskridande regionerna inom EU. Riskerna är dock desto fler⁽⁷⁾.

3.2.2.3 Om man använder sig av alternativet CCCTB kommer det att leda till att alla företagare som verkar över gränserna använder sig av en enhetlig grund för att fastställa sin beskattningsbara inkomst⁽⁸⁾, oberoende av i vilket land de har sitt huvudkontor. CCCTB förutsätter dessutom inte att de nationella bestämmelser som funnits hittills ändras utan endast att överenskommelser om ytterligare nya och EU-täckande bestämmelser skapas för företag som bedriver verksamhet i flera stater.

⁽⁶⁾ KOM(2005) 532.

⁽⁷⁾ Rafał Lipniewicz: "Jeden system dla wszystkich przedsiębiorców" ("Ett system för alla företagare"), i den polska dagstidningen *Rzeczpospolita*, 27.7.2004, nr 174.

⁽⁸⁾ Dito.

3.2.2.4 En brist med CCCTB är risken för att två företagare från ett och samma land med liknande potential och andel av den nationella marknaden fastställer sin beskattningsbara inkomst på olika grunder.

3.2.3 En av de viktigaste faktorer som påverkar industripolitikens utveckling i dessa regioner är det skick som transportinfrastrukturen inom regionen och dess "inrekorridorer" befinner sig i och dess utvecklingstakt. Förutom intensiva investeringar i anläggning och modernisering av regionens transportnät krävs det därför gemensamma transportsatsningar och en modern förvaltning av dem med hjälp av innovationer och vetenskaplig forskning.

4. Sammanfattning och slutsatser

4.1 Gränsöverskridande regioner som kännetecknas av ny industripolitik är ett komplicerat koncept både rent allmänt och när det gäller konkreta fall och orter. Kommittén anser därför att man under det nya ordförandeskapet bör skapa en väl avgränsad och exakt definition av vad "region" betyder i ett gränsöverskridande och industriellt sammanhang. I denna definition bör man behandla de regioner som ligger på gränsen till länder som inte är medlemmar i EU separat och ta hänsyn till om grannlandet är ett kandidatland eller inte.

4.1.1 Framför allt i fråga om sådana regioner som också ligger inom de nya medlemsländerna och på gränsen mellan dessa och länderna i det "gamla" EU bör man försöka svara på frågan om var och hur skiljelinjen går mellan effekterna i regionerna av de förändringar som genomfördes under 1990-talet och de förändringar som skedde inför EU-anslutningen, vilken effekt de gemenskapsinstrument som tillämpades där hade före och efter anslutningen.

4.1.2 Det nya ordförandeskapet bör i samarbete med EESK också försöka besvara följande frågor:

- Angående de gemenskapsinstrument som – direkt eller indirekt – tillämpas i de gränsöverskridande regionerna: kommer inte dessa för sent med tanke på behoven i dessa regioner och därmed i hela EU?
- Hur kan man optimalt utnyttja den harmoni som iakttagits mellan arbetsgivarna och fackföreningarna och som verkar karakterisera många "affärssatsningar" i de gränsöverskridande regionerna?
- Vad kan man göra för att kompensera risken för en möjlig dubbel utflyttning inom en nära framtid, från den gränsöverskridande regionen till länderna i Östeuropa och, slutligen, till Asien?

— Med tanke på arbetet för att motverka effekterna av förse-ningarna i många gränsöverskridande regioner (av histo-riska skäl eller för att EU med sin politik inte hunnit tillgo-dose dessa regioners behov): Borde man inte införa vissa planerade EU-instrument på förhand i just dessa regioner och betrakta dem som ett sätt att praktiskt pröva sådan politik och som pilotlösningar?

4.2 Med tanke på att de gränsöverskridande regionerna i det utvidgade EU kännetecknas av

- strävan efter att minimera arbetskostnaderna,
- dynamisk omlokalisering av företag,
- försök till minskning av företagens planerade livslängd till vad man brukar kalla medellång sikt,
- dynamiska förändringar i sysselsättningsstrukturen till följd av den stegvisa metod som tillämpas,

anser EESK att det är mycket viktigt att säkra den sociala sammanhållningen och undvika konkurrensbetingade sänkningar av de arbetsrättsliga och sociala normerna. Därför är det nödvändigt att använda etablerade instrument från de moderna industriella relationerna i EU, framför allt den sociala dialogen, eller dialogen mellan företrädare för de berörda parterna (*stakeholder dialogue*).

4.2.1 I en situation där de gränsöverskridande regionerna präglas av svårigheter på arbetsmarknaden till följd av histo-riska försummelser, omstruktureringsprocesser och dynamiska förändringar som i sin tur beror på att man tillämpat en specifik industripolitik i dessa regioner, föreslår EESK att man i sådana fall för att motivera sysselsättning och vidareutbildning använder de mekanismer för att främja sysselsättningen som ofta använts tidigare i EU och som går ut på att man subventionerar de företag som skapat varaktiga arbetstillfällen.

4.2.2 Ett sådant angreppssätt bör användas tillsammans med formella garantier som gör det omöjligt att missbruka offentliga medel och som ser till att de arbetstillfällen som skapas på detta sätt utan tvivel blir nya och varaktiga. Hur sådana garantier skulle fungera i fallet med offentliga kontrakt har tagits upp i samband med EU-direktiven om offentlig upphandling.

4.2.3 Framför allt skall företag inte kunna beviljas statligt stöd eller bidrag inom ramen för strukturfonderna om de efter att ha erhållit sådant stöd utlokaliserat personal eller sagt upp personal på huvudorten till följd av en utlokalisering, utan hänsyn till nationella eller internationella bestämmelser.

4.3 Kommittén konstaterar att möjligheten för berörda parter i dessa regioner att använda medel från EU:s strukturfonder varit och är en mycket viktig och till och med avgörande faktor, som påverkar arbetet med att genomföra och utveckla industripolitiken i de gränsöverskridande regionerna i det utvidgade EU. En ökad användning av strukturfonder i dessa regioner krävs absolut också för att man skall kunna mildra förloppet i de intensiva övergångsprocesserna och för att man skall kunna anpassa sig till den dynamiska politik som förs där.

4.3.1 Kommittén hänvisar därför till sitt yttrande⁽⁹⁾ om Europaparlamentets och rådets förordning om europeiska grupperingar för gränsöverskridande samarbete (EGGS) och understryker mycket kraftigt behovet av att utvidga bestämmelserna i förordningen rörande målet för och sammansättningen hos dessa grupperingar med följande: "samt ekonomiska och sociala aktörer och andra berörda organisationer inom det civila samhället...".

4.3.1.1 De juridiska personer som skapas inom ramen för både EGGS och andra strukturfonder måste ta ansvaret för samordningen av olika finansiella flöden för förberedelse och genomförande av fondprojekt till stöd för industripolitiken i regionen. Dessa medel skulle finnas tillgängliga för företrädare för olika berörda parter i regionerna. Sådana juridiska personer skulle kunna bidra till att öka motivationen till gränsöverskridande samarbete och ge sådana regioner en större delaktighet och vilja att harmonisera sina bestämmelser.

4.3.2 När man skapar och därefter genomför projekt med hjälp av strukturfondsmedel bör man utnyttja möjligheten att kombinera offentliga medel med privata medel från investerare,

utan att de offentliga medlen betraktas som otillåtet stöd. Kriteriet skulle inte vara nyttan för den ekonomiska aktören utan för regionen – arbetstillfällen, utveckling av infrastruktur och ekonomins produktivitet.

4.4 Kommittén anser att utvecklingen på arbetsmarknaderna i de berörda regionerna är en faktor som inte får underskattas i samband med den industriella omvandlingen. Det finns ännu kvar tillfälliga rörlighetshinder för arbetstagare med avseende på gränsöverskridande rörlighet inom EU. Kommittén uppmanar medlemsstaterna att seriöst undersöka om inte övergångsperioderna kan avslutas tidigare. I detta sammanhang förutsätter vi att arbetsmarknadsparterna involveras och rådfrågas på alla berörda nivåer.

4.4.1 När man försöker skapa förutsättningar för större rörlighet för arbetskraften i de gränsöverskridande regionerna får man samtidigt inte glömma möjliga spänningar på grund av nationalitet och etniskt ursprung. Särdragen och erfarenheterna hos de regioner där olika kulturer och nationaliteter blandats under lång tid bör göra det möjligt att mer effektivt än i andra fall ta udden av och lösa dessa svåra frågor. Utomordentligt viktig är den sociala dialogens roll och det civila samhällets engagemang för att övervinna problemen i de ömsesidiga förbindelserna mellan olika nationella och etniska och kulturella grupper⁽¹⁰⁾.

4.5 De åtgärder som vidtas i samband med den dynamiska strukturuomvandlingen i de gränsöverskridande regionerna bör åtföljas av expertundersökningar och vetenskapliga undersökningar under beskydd av EU:s olika ordförandeskap, eftersom spontana initiativ kan visa sig vara ineffektiva, ja till och med destabiliserande.

Bryssel den 21 april 2006

Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs
ordförande
Anne-Marie SIGMUND

⁽⁹⁾ EUT C 234, 22.9.2005.

⁽¹⁰⁾ The European Foundation for the Improvement of Living and Working conditions – Report on "Regional Social Capital in Europe – 2005".

BILAGA

Till yttrande från Europeiska ekonomiska och sociala kommittén

Följande ändringsförslag fick minst en fjärdedel av rösterna, men avslogs under debatten:

Punkt 3.2.2.1

"Det är utomordentligt viktigt att avgöra huruvida bolagsskatterna bör harmoniseras och hur man bör definiera skattebasen ~~efter var huvudkontoret är beläget (Home State Taxation – HST) eller efter en gemensam skattebas (Common Corporate Consolidated Tax Base – CCCTB)?~~"

Punkt 3.2.2.2

Stryk punkten.

Punkt 3.2.2.3

Stryk punkten.

Punkt 3.2.2.4

Stryk punkten.

Motivering

En diskussion om möjliga skattepolitiska lösningar saknar betydelse för texten, och är inte heller syftet med detta yttrande.

Omröstning

Röster för: 20

Röster emot: 50

Nedlagda röster: 3
